

Het Vierkante Bosje van Eemnes

JEUGDSENTIMENT OF HELAAS VERLOREN GEGAAN LANDELIJK SCHOON?

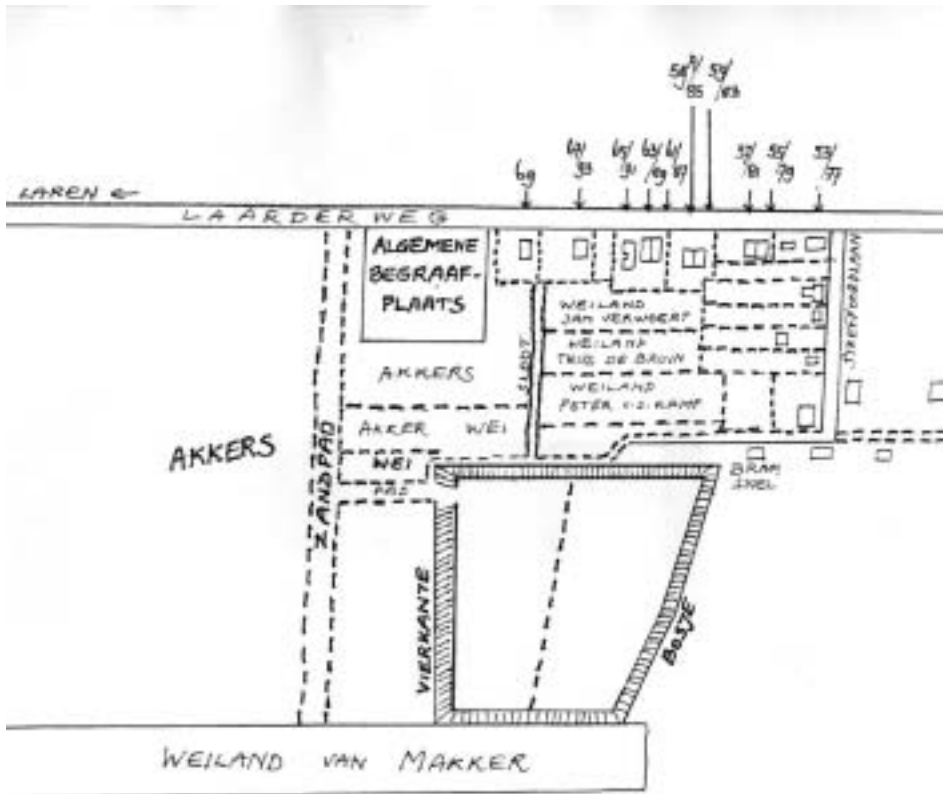
Door: **HENK VAN HEES** (geb. 1947)

Een zomerse ochtend rond 1958. Was het zeven uur of acht uur? Ik lig nog in bed, in de achterste slaapkamer van het huis Laarderweg 89 (toen 63). De kamer, waarin ik ruim 10 jaar eerder geboren ben. De ramen staan wijd open en plotseling is daar het wonderschone geluid van een koekoek, die vanuit het Vierkante Bosje naar mij roept. Om nooit te vergeten!

Het Vierkante Bosje was niet zo maar een stelletje bomen. Het had iets pastoraals, landelijk schoon. Om goed te beseffen wat het was, moet het Bosje gezien worden in zijn omgeving: kleine akkertjes, kleine weilanden, slootjes en

*Noordwestflank Vierkante Bosje; gefotografeerd vanuit de achtertuin van Laarderweg 89.
(foto ca 1972: Henk van Hees).*

SITUATIESCHETS „VIERKANTE BOSJE“ EN OMGEVING
 CIRCA 1965
 VOLGENS HET GENEUWEN VAN HENK VAN HEES

de Algemene Begraafplaats. Kinderen en dieren wisten het Bosje te vinden. Enkele keren hebben wij er zelfs een ree gezien! En ook hebben we in de zuid-westhoek wel eens een ringslang gezien. Het bosje was onze achtertuin. Wat hebben wij ervan genoten!

Hoe kwam je bij het Vierkante Bosje? De officiële weg ging via de Laarderweg. Tegenover de timmermanswerkplaats van Toon van der Wardt (Laarderweg 86C) liep, ten westen van de Algemene Begraafplaats, een zandpad tussen de akkers en korenvelden door. Op de plaats van dit pad ligt nu de aula van de Algemene Begraafplaats. Het pad liep tot het weiland van Makker, dat

weer direct ten zuiden van het Vierkante Bosje lag. Als je vanaf de Laarderweg dit pad opliep met aan je rechterhand diverse mooie korenvelden, had je halverwege aan je linkerhand een zijpad. Tussen dit pad en de Algemene Begraafplaats lagen nog weer enkele akkers. Dit zijpad liep naar de ingang voor de weilanden, die werden omsloten door het Vierkante Bosje. Daar, in de noordwest-hoek van het Bosje, was een hek dat toegang gaf tot het weiland van de berenboer. Het was ook mogelijk om via de Streefoordlaan bij het Vierkante Bosje te komen. Je liep dan langs het huis van Bram Snel en dan kwam je op een pad aan de noordkant van het bosje.

Vanaf de Laarderweg kon je ook via alternatieve weggetjes bij het Vierkante Bosje komen. Ten oosten van de Algemene Begraafplaats stond het huis van Gijs Dop (Laarderweg 69), dat later afgebroken is voor de aanleg van de A27. Tussen het huis van Gijs Dop en het kerkhof liep ook een pad. Het ging naar de akkertjes, die achter het huis van Dop en het kerkhof lagen. Daar werden vaak knollen verbouwd maar ook allerlei groenten. Komend van de Laarderweg kon je tussen de akkertjes door naar links lopen tot je bij een slootje kwam, dat vanaf het huis van Bart Bos (toen Laarderweg 67; nu 93/95) naar het Vierkante Bosje liep. Over de walletjes langs die sloot kwamen wij als kinderen meestal bij ons bos. Soms zat ik er alleen of met mijn broers Jacques en Fons. Soms met de andere kinderen uit onze buurt: Jan Bos, Jan en Gert Dop en Theo en Gerda Rozenberg.

In de vakanties zaten we er soms hele dagen. We bouwden er hutten, die dan door rivaliserende groepen weer in elkaar werden geslagen. Zodoende ontstonden er “oorlogen” in ons vredige Bosje. Ik had het daar niet zo op; voor anderen was dat het toppunt van genot. Het werkelijke Bosje was slechts enkele meters breed; er liep een gebaand pad door. Er groeide van alles. Volgens mijn vader, Antoon van Hees, is het met Pasen in het jaar 1947 vrijwel volledig in vlammen opgegaan nadat jongens het bij wijze van paasvuur in brand gestoken hadden. Steeds herrees het Bosje weer totdat de A27 en de projectontwikkelaars kwamen. Die hebben er nu voor gezorgd dat het voor altijd geschiedenis is.